

[Johan Philipsen.]
ning om, at det var forkert. Den indberetning, justitsministeren har modtaget, er dateret den 8. august.

Justitsministeren (Thestrup): Ved toldgrænsekorpsets nedlæggelse måtte der tages stilling til, om de opgaver af politimæssig art, paskontrol ved ikke-internationale grænseovergangssteder og baglandspatroljering, som var blevet løst af toldgrænsekorpset, skulle overtages af politiet eller af toldvæsenet — toldvæsenet overtog jo hele toldgrænsekorpsets personale. Man valgte at lade toldvæsenet overtage paskontrollen og politiet baglandspatroljeringen. Når man valgte denne løsning, uanset at man vidste, at toldvæsenet i rationaliseringsøjemed havde til hensigt at opgive fast bevogtning ved grænseovergangssteder, der kun lovligt kan passeres af de i nærheden boende, som har fået særlig tilladelse dertil, skyldes det, dels at det er den billigste løsning, men især at den sparer på de til andre og mere politimæssige opgaver uddannede politifolk, som vi i forvejen har for få af.

Nyordningen har været gjort til genstand for indgående drøftelser mellem justitsministeriet og politiet på den ene side og toldvæsenet på den anden. Man enedes om at prøvekøre ordningen i en 1-årig periode for at indhente erfaringer om, hvorledes den virkede.

Fra politiet har justitsministeriet imidlertid, som det ærede medlem omtalte, modtaget meddelelse om, at det ikke finder det forsvarligt at afvente prøveårets udløb, idet grænsebevogtningen er blevet stærkt forringet. Dette har justitsministeriet naturligvis ladet gå videre til toldvæsenet, hvis vurdering af hele spørgsmålet vi har bedt om.

Justitsministeriet vil, så snart denne vurdering foreligger, indkalde til et møde, hvori foruden justitsministeriet og toldvæsenet tillige politiet skal deltage. Man vil her tilstræbe opnåelse af en ordning, der kan antages at være forsvarlig både ud fra et økonomisk synspunkt og ud fra et grænsekontrolmæssigt synspunkt.

Henvendelsen har i øvrigt allerede båret frugt, idet der af toldvæsenet er sat yderligere mandskab ind i grænsebevogtningen.

Johan Philipsen: Må jeg takke for svaret og specielt takke for det udtryk af justitsministeren, at bevogtningen er blevet stærkt forringet. Det håber jeg, jeg får i fortrykket om nogle få dage.

Og så skal jeg hilse justitsministeren fra grænseegnens befolkning og sige til ham, at vi ikke tror på, at disse patruljer har ret megen værdi. Vi tror ikke på, at disse Volvo 142 med radio midt på vognen og med lys osv. egner sig til den opgave at opfange grænseoverløbere. I almindelighed er det jo således, at hvis man vil have fat i personer, man kender, og som går i lovligt ærinde, gør det hverken fra eller til, om man har lys på eller ej, men hvis man vil have fat i andre personer, skal man i hvert fald være til stede i terrænet på en måde, der ikke vækker opmærksomhed.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan sige, at de betragtninger, hr. Johan Philipsen nu fremsatte, naturligvis vil indgå i vore overvejelser, når vi skal træffe den endelige beslutning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holm Tved* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvornår det kan forventes, at de ved forsvar kontraktansatte funktionærers lønmæssige placering bringes i overensstemmelse med tjenestemændenes?“

Skriftlig begrundelse:

Da indplaceringen af de civile tjenestemænd i den nye lønningslovs lønramme var tilendebragt, havde en stor gruppe civile funktionærer, der inden for forsvaret er kontraktansat med tjenestemandslignende lønninger, forventet, at deres lønningsmæssige status var fastlagt således, som det skete ved gennemførelsen af tjenestemandreformerne i 1946 og 1958.

Allerede i maj måned indsendte styrelserne stillingsbeskrivelser, som skulle benyttes ved indplaceringen af disse kontraktansatte funktionærer.

Denne store gruppe har imidlertid stadig intet hørt om deres fremtidige status, og der breder sig derfor en forståelig uro og utryghed for fremtiden hos disse.